

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4762/2018
28.05.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Силвио Хорват, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Светлана Лучић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1225/18 од 14.03.2018. године, у седници одржаној 28.05.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1225/18 од 14.03.2018. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду П 20774/10 од 10.11.2017. године, у првом ставу изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и утврђено да је тужилац, по основу стицања у брачној заједници са туженом, сувласник половине стана број .. у приземљу у згради у улици ... број .. у ..., површине 43 квадратна метра, што је тужена дужна да призна и трпи да се тужилац упише као сувласник са наведеним уделом у катастар непокретности. У другом ставу изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се утврди да је по основу стицања током трајања брачне заједнице са туженом, поред удела утврђеног у првом ставу изреке, сувласник са још једном половином стана број .. у приземљу зграде у улици ... број .. у ..., што је тужена дужна да призна и трпи да се тужилац упише као сувласник са наведеним уделом у катастар непокретности, као неоснован. У трећем ставу изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се утврди да има право сусвојине на 3/4 идеална дела двоипособног стана број .. на десетом спрату на ... у улици ... број .., површине 65 квадратних метара, што је тужена дужна да призна и трпи да се тужилац упише као сувласник са наведеним уделом у катастар непокретности, као неоснован. У четвртном ставу изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се тужена обавезе да му на име свог дела дуга насталог током трајања брачне заједнице за куповину куће у улици ... број .. у ..., исплати износ од 3.650 евра у динарској противвредности на дан

исплате, са каматом коју прописује Евроспска централна банка почев од 01.01.2002. године до исплате, као неоснован. У петом ставу изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 1225/18 од 14.03.2018. године, у првом ставу изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда у другом, трећем и четвртном ставу изреке. У другом ставу изреке, одбијене су као неосноване жалбе тужиоца и тужене и потврђено решење о трошковима парничног поступка садржано у петом ставу изреке првостепене пресуде. У трећем ставу изреке, одбијен је као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду, на основу члана 399. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 125/04, 111/09), који се примењује на основу члана 506. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 9. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Такође нису учињене ни друге битне повреде одредаба парничног поступка на које се у ревизији указује.

Према утврђеном чињеничном стању, странке су биле у браку од ...1991. године до ...2004. године, када су се развеле, а фактичка заједница странака је престала у априлу 2004. године. Из овог брака странке имају двоје деце која су рођена 1991. и 1995. године.

Током трајања заједнице живота, странке су купиле стан у улици ... број .. у ... за купопродајну цену од 100.000 немачких марака која је требало да се исплати у више рата. Уговор о купопродаји наведене непокретности је закључен и оверен под ознаком Ов бр. ../2000 дана 21.01.2000. године, и као продајци су означени ВВ и ГГ, а као купац тужена. Продавац ВВ је пре овере уговора, на име купопродајне цене за овај стан, примила од тужене износ од 10.000 марака дана 24.06.1998. године и 30.000 марака дана 24.07.1998. године, а потом је на шест признаница као прималац новца означен ДД, који је за продавца ВВ примио 10.000 марака дана 15.10.1998. године, 9.320 марака дана 18.12.1998. године, 5.000 марака дана 15.11.1999. године, 5.000 марака дана 16.02.1999. године, 10.000 марака дана 19.03.1999. године и 10.000 марака дана 29.11.1999. године. На признаницама од 01.10.1999. године и 30.09.1999. године као прималац новца од 3.000 и 5.000 марака, означена је ЋЋ, а на признаници од 08.10.1999. године као прималац новца у износу од 2.000 марака је означена ЕЕ.

Тужена је, као давалац издржавања, са ЖЖ, као примаоцем издржавања, закључила 27.05.1997. године уговор о доживотном издржавању, по коме је уговорена накнада за издржавање стан примаоца издржавања, у улици ... број .. у ..., а прималац издржавања је преминула 2008. године.

Тужилац је пре закључења брака са туженом био власник угоститељског објекта у улици ... број .. у ... и возила марке Тужена је пре закључења брака била власник трговинске радње за продају ... производа. Током трајања брака је тужилац остваривао зараду и обављао различите послове. Тужена је била задужена за бригу о деци, а годину дана пре развода брака је обављала и послове одржавања хигијене у објектима других лица и тако остваривала зараду.

Тужиочев отац, као продавац, закључио је дана 11.10.2000. године предуговор о продаји стана у улици ... број .. у ... за цену од 56.000,00 динара и купац му је на име првог дела капаре предала 4.000 немачких марака, с тим да му исплати још 3.000 марака. Мајка тужене је као продавац са 33, као купцем, дана 14.03.2003. године, закључила уговор о продаји стана у улици ... број .. у ... за цену од 1.200.000,00 динара.

Тужилац је током поступка тврдио да је стан у улици ... број .., стекао искључиво својим новчаним средствима које је позајмљивао од пријатеља и родбине и да је дугове касније сам враћао, новцем који је зарадио, с тим што му је остало да врати још 19.700 евра. С друге стране, тужена је тврдила да је она искључиви власник овог стана пошто је 100.000 немачких марака колико је стан плаћен добила на поклон од чланова своје породице.

Утврђено је да је тужена од мајке, након продаје стана у улици ..., добила на поклон одређени новчани износ. Такође је утврђено и да је тужилац позајмљивао новац по разним основама од пријатеља и родбине, али је новац којима су дугови враћани потицао управо од родитеља и тужиоца и тужене, односно њихове посебне имовине, тако да странке нису успеле да докажу да су њихови удели другачији од законске претпоставке да су удели супружника једнаки.

Код тако утврђеног чињеничног стања правилан је закључак нижестепених судова да је основан тужбени захтев за утврђивање права својине тужиоца, по основу стицања у брачној заједници са туженом, са 1/2 дела на стану у улици ... број .. у ..., док је преко тог удела неоснован, као и да је неоснован тужбени захтев да се утврди да је тужилац сувласник са 3/4 дела на стану у ... улици број .. у ..., као и захтев да се тужена обавезе да му на име свог удела дела дуга насталог током трајања брачне заједнице за куповину куће у улици ... исплати 3.650 евра у динарској противвредности.

Наиме, имовина коју су супружници стекли радом у току трајања заједнице живота у браку, представља њихову заједничку имовину, применом члана 171. став 1. Породичног закона („Службени гласник РС“ број 18/05...6/15). Законска је претпоставка да су удели супружника подједнаки на основу члана 180. став 2. овог закона, а већи удео једног супружника у стицању заједничке имовине, зависи од његових остварених прихода, вођења послова у домаћинству, старања о деци, старања о имовини и других околности од значаја за одржавање или увећање вредности заједничке имовине у тренутку престанка заједнице живота, како је прописано чланом 180. став 3. Породичног закона.

Правилном применом члана 171. став 1. и 180. став 2. Породичног закона, утврђено је да заједничку имовину парничних странака, стечену у току трајања брачне заједнице живота, представља стан у улици ... број .. у ..., а да је допринос парничних странака у стицању заједничке имовине подједнак, јер странке нису успеле да докажу да су њихови удели другачији од законске претпоставке да су удели супружника

једнаки, па је правилно утврђено да је тужилац по овом основу, сувласник са 1/2 идеалног дела на наведеном стану.

Како је стан у ... улици, у смислу члана 194. Закона о наслеђивању, постао власништво тужене тек након престанка брачне заједнице странака, та непокретност не представља заједничку имовину парничних странака, стечену у току трајања брачне заједнице живота, па судови основано закључују да ова непокретност не представља заједничку имовину, односно имовину стечену у току трајања брака парничних странака.

Правилан је закључак судова о томе да је неоснован тужбени захтев да се тужена обавезе да тужиоцу на име дела дуга насталог током трајања брачне заједнице за куповину куће у улици ... исплати износ од 3.650 евра, пошто је тужилац истицао да се ради о дуговима насталим за време трајања брачне заједнице али током поступка није доказао да су исплаћени, те је правилном применом члана 187. Породичног закона донета одлука и о овом делу тужбеног захтева.

Врховни касациони суд је ценио и наводе ревизије, па је нашао да су неосновани, јер наводи ревизије представљају понављање навода који су истицани и у жалби против првостепене пресуде, а које је другостепени суд оценио као неосноване, дајући за ту оцену јасне и потпуне разлоге које овај суд у свему прихвата.

На основу члана 414. Закона о парничном поступку, донета је одлука као у изреци.

**Председник већа-судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић